

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 AE DEN HAAG

Beantwoording Kamervragen Van Velzen (SP) inzake verduurzaamd hout

Datum

Kenmerk
Kvi2007038634

Geachte Voorzitter,

Hierbij bied ik u de antwoorden aan op de op 13 maart jl. ontvangen Kamervragen van het lid Van Velzen over de handel, het gebruik en de verwijdering van met wolmanzouten verduurzaamd hout (kenmerk 2060709390).

2060709390

Vragen van het lid Van Velzen (SP) aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over de handel, het gebruik en de verwijdering van met wolmanzouten verduurzaamd hout. (Ingezonden 13 maart 2007)

1

Hoe vindt controle op import van met wolmanzouten verduurzaamd hout (CCA-hout) plaats? Hoeveel controles op import zijn uitgevoerd sinds de invoering van het verbod in 2003? In hoeveel van de gevallen is daarbij CCA-hout aangetroffen en om welke hoeveelheden ging het daarbij? Welke sancties zijn opgelegd bij overtreding van het verbod? Hoe en hoe vaak heeft er controle plaatsgevonden op handel en toepassing van CCA-hout sinds de invoering van het verbod op handel en toepassing ervan? In hoeveel van de gevallen is daarbij CCA-hout aangetroffen en om welke hoeveelheden ging het daarbij? Welke sancties zijn vervolgens opgelegd aan handelaar en gebruikers?

Antwoord

Voor beantwoording van de vragen is van belang het Besluit met arseenverbindingen behandeld hout Wms, dat strekt tot strikte implementatie van richtlijn nr. 2003/2/EG inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten (arseen). Deze richtlijn en daarmee ook genoemd besluit geeft geen algeheel verbod voor het in Nederland invoeren, het in Nederland toepassen, het aan een ander ter beschikking stellen voor toepassing in Nederland of voor het voor handelsdoeleinden voor de Nederlandse markt voorhanden hebben van zodanig hout. Volgens genoemde richtlijn mag het met arseenverbindingen behandelde hout niet meer worden toegepast door particulieren, maar nog wel in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf in een groot aantal gevallen. Dit laatste maakt de handhaving van het import-, handel en toepassingsverbod van het besluit niet eenvoudig. Immers, bij de grens valt in de regel niet vast te stellen voor welke toepassingen het CCA-hout bestemd is. Bovendien is niet vast te stellen met gebruikmaking van welke methodiek het hout is behandeld. Volgens de richtlijn mag dat alleen nog maar met gebruikmaking van de vacuüm- of druktechnologie.

Wat de controles betreft, heeft in 2004 de VROM-Inspectie in het kader van een samenwerkingsproject Programma Andere Overheid (PAO) samen met de Arbeidsinspectie en Voedsel en Warenautoriteit een project Houtverduurzaming uitgevoerd. Naar aanleiding van de uitgevoerde inspecties zijn destijds monsters nieuw verduurzaamd hout dat op de Nederlandse markt werd gebracht voor nader onderzoek meegenomen en bemonsterd op een met arseen bevattend houtverduurzamingmiddel. Uit de verkregen resultaten kon gesteld worden dat alle onderzochte monsters hout niet verduurzaamd waren met een arseenbevattend houtverduurzamingmiddel. Daarna heeft de VI geen controles meer uitgevoerd op de import en handel in CCA-hout, gelet op het hierboven gestelde betreffende de handhaafbaarheid. Er zijn dan ook tot nu toe geen sancties opgelegd aan handelaren en gebruikers.

2

Vindt er controle plaats op de verwijdering en verwerking van CCA-hout? Hoeveel controles zijn uitgevoerd sinds de invoering van het verbod op handel en toepassing? In hoeveel van de gevallen is daarbij onrechtmatige verwijdering en verwerking van CCA-hout geconstateerd en om welke hoeveelheden ging het daarbij? Welke sancties zijn opgelegd bij overtreding van de normen?

Antwoord

Het Besluit met arseenverbindingen behandeld hout eist conform de Arseenrichtlijn, alleen dat verwijderd CCA-hout als gevaarlijk afval moet worden afgegeven aan een erkende verwijderaar ofwel inzamelaar. Of dit in de praktijk ook daadwerkelijk gebeurt, is twijfelachtig. Immers, het is in het algemeen voor degene die behandeld hout verwijderd, niet vast te stellen of het om CCA-hout gaat. Er is overigens ook geen wettelijke verplichting tot het verwijderen van CCA-hout. Het besluit regelt conform richtlijn 2003/2/EG dat bestaande toepassingen van CCA-hout ter plaatse in stand mogen blijven totdat het ter plaatse niet meer wordt gebruikt. Eerst dan moet het worden afgegeven aan een erkende verwijderaar ofwel inzamelaar. Dit betekent dat er geen sprake kan zijn van onrechtmatige verwijdering van CCA-hout. Het uitoefenen van controles op de verwijdering van CCA-hout ligt dan ook niet in de rede. Wanneer wordt gedoeld op onrechtmatige inzameling, dan zijn daarover geen gegevens bekend. Een inzamelaar van gevaarlijke stoffen moet beschikken over een Wet milieubeheervergunning. De bij VROM bekende inzamelaars beschikken over zodanige vergunning.

Voor zover onder verwerking hergebruik van CCA-hout wordt verstaan, is dat alleen toegestaan indien het te hergebruiken CCA-hout voldoet aan de eisen waar nieuw met CCA behandeld hout volgens richtlijn nr. 2003/2/EG aan moet voldoen. Dat te hergebruiken CCA-hout mag vervolgens, net als nieuw CCA-hout, alleen in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf worden gebruikt in volgens de in genoemde richtlijn toegestane toepassingen.

Voor overige verwerking van CCA-hout verwijst ik naar het antwoord op vraag 4.

3

Hoeveel capaciteit (fte) voor controle en handhaving is sinds het verbod ingezet op respectievelijk import, handel, gebruik en verwijdering en verwerking van CCA-hout?

Antwoord

Wat de inzet van de VROM-Inspectie voor import en handel betreft, verwijst ik naar het antwoord op vraag 1. Het Besluit met arseenverbindingen behandeld hout is niet van toepassing op de verwijdering en de verwerking van CCA-hout. Die aspecten vallen onder de Afvalstoffenwetgeving, waarvoor de mede-overheden verantwoordelijk zijn. Hoeveel fte zij daarvoor hebben ingezet is niet bekend.

4

Hoeveel kuub CCA-hout wordt jaarlijks ter verwijdering aangeboden? Hoeveel kuub daarvan wordt gestort en hoeveel kuub wordt verbrand? Kunt u daarbij aangeven hoeveel stort en verbranding er in Nederland plaatsvindt en hoeveel in het buitenland? Kunt u daarbij de ontvangende landen benoemen?

Antwoord

De huidige afvalmonitoring- en registratieactiviteiten geven geen structureel inzicht in de omvang van de jaarlijks ter verwijdering aangeboden hoeveelheden CCA-hout. Sinds 1 januari 2005 dienen alle afvaltransporten binnen Nederland en naar het buitenland namelijk gemeld te worden op basis van een euralcode. Deze in Europees verband uniform afgesproken codering van afvalstoffen maakt geen onderscheid naar CCA-hout. Er zijn daarom diverse codes beschikbaar waarop zowel met CCA verontreinigd hout als hout met andere verontreinigingen geboekt kunnen worden. Kijkend naar de totale hoeveelheid verontreinigd hout in Nederland, waaronder ook

CCA-hout valt, dan wordt nagenoeg al het hout voor nuttige toepassing uitgevoerd naar het buitenland.

Er zijn wel incidentele onderzoeken gedaan naar CCA-hout.

In 1999 hebben Tauw bv en Stichting Hout Research in opdracht van VROM het onderzoek "CCA-hout duurzaam verwijderd? Onderzoek naar de huidige en toekomstige verwijderingstructuur en naar risico's voor mens en milieu" uitgevoerd. Hieruit bleek dat er eind jaren '90 ongeveer 40 kton CCA-hout per jaar vrijkwam in Nederland. Het bewuste onderzoek heeft niet kunnen aantonen hoeveel van deze jaarlijks vrijkomende hoeveelheid in Nederland en/of het buitenland verwerkt is.

In 2006 zijn door de VROM Inspectie twee onderzoeken uitgevoerd naar afvalhout: één ketenonderzoek naar de verwijdering van CC- en CCA hout en één onderzoek naar CC- en CCA afvalhout in relatie met de EVOA. Beide rapporten komen binnenkort beschikbaar. Uit het ketenonderzoek blijkt dat er per jaar ongeveer 150-200 kton CC- en CCA afvalhout vrij komt. Deze hoeveelheid zal na tien jaar sterk afnemen en naar verwachting zal in 2040 de "voorraad" CC- en CCA-hout nagenoeg volledig zijn verwerkt.

Het overgrote deel van hout (ruim 80%) wordt met een EVOA beschikking geëxporteerd voor energie opwekking in het buitenland. Ontvangende landen zijn België, Duitsland, Zweden en Italië. Een ander deel (circa 13 %) is vermengd met ander hout en wordt verbrand in voornamelijk buitenlandse AVI's en elektriciteitscentrales of onbedoeld verwerkt tot spaanplaat. Verder wordt circa 5% begraven of verbrand door particulieren of agrariërs. Slechts 2% wordt gestort. Dit beeld wordt bevestigd in het EVOA afvalhoutonderzoek.

5

Is er een trend in hoeveelheden ter verwijdering en verwerking van aangeboden CCA-hout te herkennen en in de wijze van verwerking? Zo ja, welke?

Antwoord

Zoals bij het antwoord op vraag 5 aangegeven, ontbreekt een structureel beeld van de vrijkomende hoeveelheid en be-/verwerking van CCA-hout. Zonder actuele jaarlijkse informatie is het niet mogelijk een trend aan te geven.

Wel wordt in het ketenonderzoek van de VROM-Inspectie uitgesproken (zie het antwoord op vraag 4) dat de hoeveelheid CC- en CCA afvalhout dat momenteel vrijkomt, (per jaar ongeveer 150-200 kton) na tien jaar sterk zal afnemen en dat naar verwachting in 2040 de "voorraad" CC- en CCA-hout nagenoeg volledig zal zijn verwerkt.

6

Is het waar dat voor verbrandingsinstallaties in Nederland uitzonderingen op de emissienormen zijn vastgesteld zodat meer CCA-hout bijgemengd kan worden? Zo ja, waarom zijn de uitzonderingen ingesteld en wanneer worden deze uitzonderingen ingetrokken? Voldoen deze installaties aan de Europese emissienormen? Vindt bij de verbrandingsinstallaties specifieke controle plaats op uitstoot van wolmanzouten? Zo ja, hoe vaak is gecontroleerd en hoe vaak voldeden de emissies aan de normen? Hoe vaak zijn de normen overschreden en heeft de

provincie of de VROM-Inspectie handhavend op moeten treden? Zo neen, waarom vindt geen specifieke controle plaats en acht u dit niet wenselijk?

Antwoord

Er worden geen uitzonderingen op de emissie-eisen vastgesteld voor de verbranding van CCA-hout. Verbrandingsinstallaties moeten voldoen aan Europese emissienormen die zijn geïmplementeerd in het Besluit verbranden afval. Voor een verbrandingsinstallatie is een vergunning krachtens de Wet milieubeheer vereist van gedeputeerde staten van de betreffende provincie. De provincie is belast met het toezicht op de naleving van de door haar afgegeven vergunningen. Mij zijn geen problemen bekend bij de handhaving van de afgegeven vergunningen.

Wanneer er verbranding plaats vindt van afval, waarin ook CCA-hout voorkomt, zullen er in de rookgassen sporen van zware metalen zijn terug te vinden. Aangezien deze zware metalen ook van andere verbrande afvalstoffen afkomstig kunnen zijn, is het onmogelijk te beoordelen of deze aan het CCA-hout zijn toe te rekenen. Er kunnen zodoende geen eisen worden gesteld aan de emissie van wolmanzouten, waardoor er ook niet specifiek op gecontroleerd kan worden. Afvalverbrandingsinstallaties moeten voldoen aan onder meer de eisen voor de uitstoot van zware metalen.

7

Hoe en hoe vaak vindt controle plaats op concentraties wolmanzouten in vlieggas van verbrandingsinstallaties? Voldoet vlieggas dat vrijkomt na verbranding van hout altijd aan de vastgestelde normen voor verdere verwerking of moet ook hier handhavend worden opgetreden door de provincie of de VROM-Inspectie? Hoe vaak is dit laatste het geval geweest? Kan de Kamer inzicht krijgen in de resultaten van controle en handhaving?

Antwoord

De mate waarin in deze specifieke gevallen moet worden gecontroleerd, is onderwerp van regeling van de door het bevoegde gezag af te geven milieuvergunning. Dat gezag, veelal de provincie, is ook belast met de handhaving. Voor zover het vlieggas dat vrijkomt bij de verbranding van hout mag worden verwerkt, zal het aan de daarvoor in de vergunning voorgeschreven normen moeten voldoen. Gegevens met betrekking tot het aantal controles dat het bevoegde gezag uitvoert zijn bij mij niet bekend. Uit de contacten die het ministerie met de provincies heeft, is niet van problemen gebleken bij die controles.

8

Welke overige methoden en producten voor verduurzaming zijn er op de markt? Zijn al deze methoden en producten voor verduurzaming van hout geëvalueerd? Zo ja, voldoen de methoden en producten aan de gestelde normen? Kan de kamer inzage krijgen in de evaluatierapporten? Zo neen, waarom niet en gaat u evaluatie van de methoden en producten alsnog uitvoeren?

Antwoord

Er bestaan verschillende houtverduurzamingmethoden. Naast het met een chemisch middel (bestrijdingsmiddel) impregneren van hout kan hout ook worden beschermd door middel van

schilderen of beitsen en thermische behandeling. Verduurzaming met behulp van chemische middelen vindt in de regel plaats met koper, koper-chroom en koper-chroom-arseenverbindingen en met benzo(A)pyreen). De methodieken die daarvoor worden gebruikt zijn het dompelen, en de vacuüm- of druktechnologie. Dompelen is echter sinds medio 2003 niet meer toegestaan volgens Europees recht. Het schilderen of beitsen moet sinds de inwerkingtreding van het Besluit organische oplosmiddelen in verven en vernissen Wms met producten plaatshebben die aan de eisen van dat besluit voldoen. Dit besluit is een strikte implementatie van een Europese richtlijn. Thermische behandeling van hout leidt tot modificatie van het hout. De bekendste methodiek daarvoor is het acetyleren.

Voor het behandelen van hout met een chemisch middel ofwel bestrijdingsmiddel is een toelating van het College voor de Toelating van Bestrijdingsmiddelen (CTB) vereist. In het kader van die toelating wordt een risico-analyse gemaakt door het CTB. De analyses maken deel uit van de besluiten op aanvragen voor een toelating of verlenging van een toelating en zijn, zo gewenst, bij het CTB op te vragen. Het CTB is een bij wet ingesteld zelfstandig bestuursorgaan, waar de eerstverantwoordelijke bewindspersoon, de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit, beperkt toezicht op uitoefent. De in de bijlage vermelde houtconserveringsmiddelen zijn door het CTB toegelaten.

Hoogachtend,
de Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

dr. Jacqueline Cramer